

De Brief

Daar is de brief. Op de deurmat. Het is eind december 2026. Binnenkort gaat Wouter met pensioen. Met trillende vingers maakt hij de brief open. Kunnen Wouter en Carola in hun mooie appartement blijven wonen? Kunnen ze hun zoon Mark nog helpen met de hypotheek? Gaan ze die droomreis naar Amerika nog maken? Het is een lange brief. Waar staan de bedragen? € 15.000? Nee, dat klopt vast niet. Of toch wel? Is dat wel goed berekend? Wie heeft dat gecontroleerd? Hij had minstens € 20.000 per jaar verwacht. Als het € 15.000 per jaar is, dan zit die reis naar Amerika er niet in en Mark helpen met zijn hypotheek lukt ook niet. Kunnen we de hypotheek van ons eigen appartement nog wel betalen?

Wouter heeft wel vaker een brief over zijn pensioen gekregen. Jaren terug werd zijn pensioenregeling gewijzigd. Zijn pensioen zou niet meer gebaseerd worden op het salaris, dat hij vlak voor pensioen verdiende, maar over zijn gemiddelde salaris. Op een informatieavond is toen uitgelegd hoe het verschil berekend moet worden. Dat was erg ingewikkeld. De toekomstige inflatie was van belang, zijn toekomstige salaris en nog veel meer. Een rekenaar had het toen allemaal uitgelegd. “Kan iemand die berekening voor mij controleren?” had hij nog gevraagd. “Nee, dat was niet mogelijk, de berekeningen waren gebaseerd op complexe rekenmodellen met een groot aantal uitgangspunten. Maar de berekeningen worden zeer zorgvuldig gemaakt.”

Roel Veugelers
Mr. R.J.G. Veugelers is advocaat en mediator bij Blom Veugelers Zuiderman Advocaten, en redactielid van Pensioen Magazine.

Op 1 januari 2027 zou de pensioenregeling weer veranderen. In september had Piet-Hein, die lange slanke man met dat belerende brillette van personeelszaken, een presentatie over de nieuwe pensioenregeling gegeven. “Dit is een complex proces. Jullie krijgen een nieuwe pensioenregeling. Daarvoor is de werkgever verantwoordelijk. Jullie opgebouwde aanspraken worden ingebracht in de nieuwe regeling. Daarvoor is het pensioenfonds verantwoordelijk. Jullie krijgen compensatie, omdat in de nieuwe regeling de premie niet meer leeftijdsafhankelijk mag zijn. De compensatie is een verantwoordelijkheid van de werkgever. We zullen voor de compensatie echter ook gebruik maken van de buffers van het pensioenfonds. Eind december krijgen jullie een brief. Dat is vereist op grond van art. 150j lid 3 Pensioenwet. Daar staat alles in.” Erg ingewikkeld. Wie was nu verantwoordelijk? En waarvoor? Ze zouden een brief krijgen. Dan zou het wel duidelijk zijn. Carola had nog een appje gestuurd. Mark had een leuk huis gezien. € 350.000, wel duur.

De brief. Het kon niet kloppen. “Piet-Hein, een paar dagen geleden heb ik die belangrijke brief gekregen, maar volgens mij kan het niet kloppen.” “Ik laat het controleren en kom er bij jou op terug Wouter, het moet wel juist zijn”. Een paar dagen later kreeg hij een e-mail van Piet-Hein. Ze hadden het salaris gecontroleerd en de diensttijd en nog enkele gegevens, die waren allemaal juist. Piet-Hein had nog gevraagd of hij ooit was gescheiden. Stomme vraag. Natuurlijk niet. Wat zou dat ermee te maken hebben? Piet-Hein had ook gezegd dat hij naar de geschillencommissie kon gaan. Neem wel een goede advocaat, bijvoorbeeld Erik, Wim of Onno. Erik leek hem niks. Wim dan maar. Weer zo’n belerend brillette. Het was een moeilijke zaak. Wat was er dan fout in de berekening, had Wim hem gevraagd. Dat wist hij ook niet. Wim ging toch aan de slag.

Eind mei 2028, bijna anderhalf jaar nadat hij de brief had ontvangen, belde Wim hem: “Sorry, we hebben de zaak verloren. De geschillencommissie heeft in haar besluit aangegeven dat zij uitsluitend kan oordelen over de waardeoverdracht van de opgebouwde aanspraken naar de nieuwe regeling en over de uitvoering van de nieuwe regeling. De commissie had geoordeeld dat het pensioenfonds op die twee onderdelen al zijn verplichtingen was nagekomen. De commissie kon geen oordeel geven

over de compensatie die was toegekend. Dat was immers een verantwoordelijkheid van de werkgever en niet van het pensioenfonds. Ook kon niet worden vastgesteld dat de berekening, die het pensioenfonds in de brief had opgenomen, niet juist was.” Wouter was zeer teleurgesteld. Gelukkig was de AOW nog een beetje gestegen, waardoor ze in hun appartement konden blijven wonen. Mark had een leuke nieuwe vriendin gevonden, waardoor ze alsnog dat leuke huis konden kopen. En Zuid Europa met een tweedehands camper was ook een mooi vooruitzicht.

Had het verhaal voor Wouter ook anders kunnen lopen? Wat was het vervolg van dit verhaal geweest als nog een tweetal amendementen in 2022 op de WTP was aangenomen? Lees hier verder.

Erik leek hem niks. Wim ook niet. Onno? Dat was een aardige man. Wat was er dan fout in de berekening, had Onno hem gevraagd. Dat wist hij ook niet. “Maar dat is geregeld in de wet”, had Onno gezegd. “Op het laatste moment hebben ze nog een paar amendementen opgenomen. In art. 150i lid 2 onder i en j is immers het volgende opgenomen: *Een document, waarin wordt vastgelegd op welke wijze voor elke deelnemer het kapitaal in de nieuwe regeling wordt vastgesteld, inclusief eventuele compensatie en inclusief alle daarbij gehanteerde uitgangspunten. Een verklaring van een onafhankelijke actuaaris, waaruit blijkt dat op basis van het hiervoor genoemde document op onafhankelijke wijze het vastgestelde kapitaal kan worden gecontroleerd.*” Dat was volgens Onno een heel belangrijk document. Daarin wordt vastgelegd hoe jouw pensioen wordt berekend. Elke actuaaris kan op basis van dat document controleren of het voor jou berekende bedrag klopt. Die zag dat het inderdaad niet klopte. Wouter belde Piet-Hein. Samen zijn ze toen gaan zoeken naar de fout. De gegevens van zijn collega Willem Koolmeez met een z (hoofd van de

facilitaire dienst) waren verwisseld met die van Wouter. Zijn collega Willem was in de zomer van 2026 50% gaan werken. Wouter had pensioen van zijn vorige werkgever laten overdragen. Ook dat was geregistreerd op naam van Willem Koolmeez. Het compensatiebedrag was voor Wouter daardoor te laag. Was zijn werkgever hiervoor nu verantwoordelijk? Het ging immers om de compensatie. Of het pensioenfonds, die had de brief immers opgesteld. Ook daar had Onno een oplossing voor. In 2022 vond de politiek het van belang dat er voor de deelnemers één loket was. Het ging om een complex traject. Daardoor konden fouten worden gemaakt. Die zouden op een efficiënte manier moeten worden afgehandeld. De geschillencommissies van de pensioenfondsen zouden dergelijke geschillen op de meest efficiënte wijze kunnen afhandelen. In dat kader is ook vastgelegd dat pensioenfondsen jegens (gewezen) deelnemers en pensioengerechtigden aansprakelijk zijn voor claims over de transitie, ook als een werkgever bij de transitie een fout heeft gemaakt. Pensioenfondsen zouden deze claims dan wel weer kunnen verhalen op de werkgevers. Dat was vastgelegd in artikel 150i lid 2 onder k. Aan art. 14o lid 1 onder a van het besluit was het volgende toegevoegd: “*Geschillen met betrekking tot de transitie en de informatie, die daarover is verstrekt kunnen in ieder geval aan de geschilleninstantie worden voorgelegd.*” Voor Wouter ging het duizelen. Hij snapte er niets meer van. Moesten ze nu nog naar de geschillencommissie? Nee, het pensioenfonds was aansprakelijk. In april 2027 kreeg Wouter weer een brief. Daar lag hij. Op de deurmat. Met trillende vingers maakte hij hem open. De reis naar Amerika werd geboekt. Yosemite, de Grand Canyon met helikoptervlucht. Ze zouden het allemaal zien. En natuurlijk zou hij de nieuwe dakkapel op het huis van Mark en zijn vriendin betalen. ●